

ROZRODZIĆ (9) *vb pf*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w rozrodzić się).

fut 1 sg rozrodzę (2). ◇ 3 sg rozrodzi (2). ◇ 3 pl rozrodzą (1). ◇ praet 3 sg m rozrodził (1). ◇ 3 pl m pers rozrodzili (2). ◇ imp 3 sg niechāj rozrodzi (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

1. Splodzić, urodzić wielu; generare PolAnt [kogo] (4) : Wyerni w śprawyedliwości będą tu chodzili/ I śynowye ich co ye oni rozrodzili/ [...] Cić śye w cnotách tym wyęcey będą tu mnożyli *LubPs X4v; Y Stháło śię gdy iuz ludzie poczęli śię rozmnáżać ná ziemi/ á rozrodzili cory [cum coeperunt homines multiplicari ... et filiae natae sunt eis]* Tedy śynowie Boży widząc corki ludzkie iż były cudne/ bráli ie łobie zá żony *BibRadz Gen 6/1, Ier 16/3.*

Przen [komu] (1) : raduy śię ábowiem śynow opuśczoney więcey będzie niż mężatey (*marg*) To iełt kościół w vtrápieniu śwoim daleko więcey śynow rozrodzi Pánu niż czáfu łzczęścia śwego. (-) *BibRadz Is 54/1.*

2. Dać liczne potomstwo [kogo] (4) :

Zwrot: »w potomstwie rozrodzić« (1): Bog wśzechmogący niechay błogofłáwi tobie/ á niechay cię rozmnoży/ y w takim potomstwie rozrodzi [*multiplicare faciat te*]/ iż z ciebie wielkości narodow wynidą. *BibRadz Gen 28/3.*

Szereg: »rozrodzić i rozmnożyć« = crescere facere et multiplicare facere PolAnt [szyk 2:1] (3): Abowiem ia weyżrę ná was/ á rozrodzę y rozmnożę was/ á przymierze śwe pośtanowie z wámi. *BibRadz Lev 26/9, Gen 17/20, 28/3.*

Przen: Rozmnożyć (1) :

Zwroty: »rozrodzić szYROKO« (1): Iż gdy Pan człowieká stworzyć raczył/ y gdi ku śwemu kochániu rozrodził łzyroko po świátu then narod ludzki/ tedy [...] pośtanowił dołthoieństwo iego. *RejAp 102.*

»rozrodzić po świátu« (1): RejAp 102 cf »rozrodzić szYROKO«.

3. Wypuścić gałazki [co] (1) : Ná gorze wyłokiey Izráelśkiey wśzczepię ią [*latorosłkę cedru, tj. Izrael (przen)*]/ á tám rozrodzi rożczki [*elevabit ramum*] y wyda owoc *BibRadz Ez 17/23.*

Synonimy: 1. napłodzić; 2. rozmnożyć.

Formacje współrdzenne cf RODZIĆ.

Cf ROZRODZENIE